

Scharfman Memorial Lecture

Outline

Rabbi Ethan Tucker – tucker@hadar.org

I. Introduction

- Welcome; Format of the Evening
- Dealing with uncertainty; Ya'akov as a model; 14 missing years—spent in study and reconnection to ancient learning

בראשית רבה (וילנא) פרשה סח סימן י
ויפגע במקום, בקש לעבור—נעשה העולם כולו כמין כותל לפניו

“He ran into that place—he tried to pass, but the whole world became like a wall in front of him.”

- Four guiding principles
 1. **Covenant.** God’s covenant with the Jewish people is eternal and the Jewish people and its Torah are meant to be a permanent presence in history.
 2. **Land.** The Jewish people have forged an eternal connection with the land of Israel, and a combination of history and religious imperative privilege that land as the center of the Jewish world in the real time of history, not just in an imagined era beyond history.
 3. **Power.** Jews are ideally meant to hold power in that land in a way that enables them, as a majority, to shape their own destiny and the society in which they live; without this power, Jewish life is incomplete.
 4. **Responsibility.** Jewish power is bound up with Jewish responsibility, for *all* those who live under Jewish rule, and Jewish power is *always* bound up with the threat of exile and a return to powerlessness if we fail in our obligation to create an ideal society that is fair to all.

II. Covenant

וְאָנֹכִי לְגוֹי גָדוֹל
 וְאַתֶּם תְּהִי-לִי מִמְּלַכֶּת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ

- A promise to be a nation and a charge to be holy; is it eternal?
- Many indications that it might not be
- Rabbinic Judaism: the Jewish people are eternal

ספרי במדבר פרשת שלח פיסקא קטו

...אמרו לו: "יחזקאל! עבד שמכרו רבו לא יצא מרשותו?" אמר להם: "ה'ין."
 אמרו לו: "הואיל ומכרנו המקום לאומות העולם יצאנו מרשותו!" אמר להם: "הרי
 עבד שמכרו רבו על מנת לחזור שמא יצא חוץ לרשותו?!"

- Risks: Antisemitism

III. Land

לְזָרַעְךָ אֶתֶּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ

- A promise to inherit the land and a charge to keep *mitzvot* there; does it survive exile?
- The Torah seems to predict a return from exile

דברים ל:א - ו

וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
 וְהִשְׁבַּתְךָ אֶל-לִבְבְּךָ בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחָךָ יְקֹנֶךָ אֶל-ה' שְׁמָהּ: וְשַׁבְתָּ עַד-יְקֹנֶךָ
 אֶל-ה' וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלִי כָּל אֲשֶׁר-אֶגִּיד מִצִּוַּת ה' וְכָל-לִבְבְּךָ
 וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: וְשָׁב יְקֹנֶךָ אֶל-ה' אֶת-שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב יְקַבְּצֶךָ מִכָּל-הָעַמִּים
 אֲשֶׁר הִפְצִיךָ יְקֹנֶךָ אֶל-ה' שְׁמָהּ: אִם-יִהְיֶה גִדּוּחַ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יְקַבְּצֶךָ
 יְקֹנֶךָ אֶל-ה' וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֲךָ יְקֹנֶךָ אֶל-ה' אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
 וְיִרְשָׁתָהּ וְהִיטְבָּה וְהִרְבָּה מֵאֲבֹתֶיךָ:

- Perhaps this is in a distant messianic future; life in the present is diasporic
- Counter traditions that assert ongoing relevance for the land and see a full restoration in the time of Ezra and Nehemiah
- Is there a third return?

סדר עולם רבה (ליינר) פרק ל

והביאך ה' א-להיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה וגו' (דברים ל ה), מקיש ירושתך, לירושת אבתיך, מה ירושת אבתיך, בחידוש כל הדברים הללו, אף ירושתך בחידוש כל הדברים הללו, אי יכול תהי לכם ירושה שלישית, תלמוד לומר וירשתה, ראשונה ושניה יש לכם, שלישית אין לכם

רש"י יבמות פב: ד"ה שלישית אין

שלישית אין להם - כלומר לא בעי למהדר ומירתא דירושה עומדת היא ואשמעינן האי קרא דלא בטלה קדושת הארץ בגלות טיטוס.

- Contentious questions, tussled over until today
- Risks: Danger, Metaphorization and Alienation

IV. Power

וּמַלְכִּים מִמֶּנֶּה יֵצְאוּ

וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וְכֶּהָ לֹא יִמְשְׁלוּ:

- A promise to produce kings; limited blessing or enduring mandate?
- Grounds for abjuring power and favoring divine anarchism
- Real time, sovereignty-positive attitudes; anchors in prayer and liturgy

דברי ירמיהו הלכות ברכות פרק ב הלכה ד

ונראה משו"ה לא יצא יד"ח להעיר נגד דעת ר' הלל במסכת סנהדרין דאמר אין משיח לישראל שכבר אכלוהו בימי חזקיה וברש"י שם אלא הקדוש ברוך הוא בעצמו ועי' בהקדמת הכותב לעין יעקב שלא כפר חלילה ר' הלל בגאולה רק לדעתו הקדוש ברוך הוא יעיר כל הלבבות והודה בשלימות הבריאה ולא ע"י האדם ובזה טעה כי הגאולה תהיה ע"י אדם כמו יצי"מ וע"י מלכות בית דוד...

- The dignity of power

רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ג הלכה א

בבית שני כשמלכו יון גזרו גזרות על ישראל ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצות, ופשטו ידם בממונם ובבנותיהם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטהרות, וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד שריחם עליהם אלהי אבותינו והושיעם מידם והצילם וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד החורבן השני.

- Risks: Loss of dignity, human agency, and real human lives

V. Responsibility

כִּי יִדְעֵתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵא אֶת-בְּגִיו וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דֶּרֶךְ יִקְוֶה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלֹגֵר הֵגֵר אִתְּכֶם:

- A charge to be agents of justice of fairness
- Jewish power never comes without responsibility; undoing the perversions of Egypt
- Jewish power never comes without accountability; the threat of exile
- Yearning for immunity from accountability is old and heretical

ירמיהו ז:ג – טו

כֹּה-אָמַר יְקֹוֹק צְבָאוֹת אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאִשְׁכְּנָה אֶתְכֶם
בְּמִקְוֹם הַזֶּה: אֶל-תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל-דִּבְרֵי הַשִּׁקָּר לֵאמֹר הִכַּל יְקֹוֹק הִכַּל יְקֹוֹק הִכַּל
יְקֹוֹק הֵמָּה: כִּי אִם-הִיטִיב תִּיטִיבוּ אֶת-דַּרְכֵיכֶם וְאֶת-מַעַלְלֵיכֶם אִם-עָשׂוּ תַעֲשׂוּ
מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ: גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה לֹא תַעֲשִׁקוּ וְדָם נָקִי אַל-תִּשְׁפְּכוּ
בְּמִקְוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִלְכוּ לָרַע לָכֶם: וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם בְּמִקְוֹם
הַזֶּה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבֹּתֵיכֶם לְמִן-עוֹלָם וְעַד-עוֹלָם: הִנֵּה אֲנִי בֹטְחִים לָכֶם
עַל-דִּבְרֵי הַשִּׁקָּר לְבַלְתִּי הוֹעִיל: הִגְדְּבוּ רָצֹחַ וְנָאֹף וְהַשְׁבַּע לַשִּׁקָּר וְקִטְר לַבַּעַל וְהָלַךְ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעַתֶּם: וּבְאֵתָם וְעַמְדָתָם לִפְנֵי בְּגִית הַזֶּה אֲשֶׁר
נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו וְאַמְרָתָם נִצְלְנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֶת כָּל-הַתּוֹעֲבוֹת הָאֵלֶּה: הַמַּעֲרַת
פְּרִצִּים הִיא הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר-נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אֲנִי הִנֵּה רֹאֵתִי
נֹאם-יְקֹוֹק: ס כִּי לֹכֹד-נָא אֶל-מִקְוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילֹו אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם בְּרָאשׁוֹנָה
וְרָאוּ אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְעַתָּה יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם
אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נֹאם-יְקֹוֹק וְאִדְבַּר אֲלֵיכֶם הַשִּׁגְם וְדִבַּר וְלֹא שִׁמַּעְתֶּם
וְאִקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עָנִיתֶם: וְעָשִׂיתִי לְבֵיתוֹ אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אֲנִי
בֹטְחִים בּוֹ וְלַמִּקְוֹם אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשִׁלֹו: וְהַשְׁלַכְתִּי
אֶתְכֶם מֵעַל פְּנֵי כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת-כָּל-אֲחֵיכֶם אֶת כָּל-זֶרַע אֲפֹרִים:

- The desire to walk away from sovereignty; displacement and diminishment preferable to a world of pain on Israel's account
- An alternative: embrace sovereignty but refuse to sanitize it

בבלי סנהדרין צח:

רב יוסף אמר: ייתי, ואזכי דאיתיב בטולא דכופיתא דחמריה.

Talmud Bavli Sanhedrin 98b

Rav Yosef said: Let the messiah come! And may I merit to sit in the shade of his donkey's dung.

VI. Conclusion

